

Pünkösöd ünnepe – 2013. május 19. – C év

A híres szívspecialista orvos komoly műtétre készült. Több kollégája is segédkezett neki. Egyikük, aki most mütött együtt először a professzorral, csodálkozva látta, hogy az operáció előtt keresztet vet és elmélyülten imádkozik. Amikor a szívspecialista befejezte az imát, az új kolléga kissé gunyorosan megkérdezte: „Ennyire nem bízol magadban, a szaktudásodban, hogy Istenhez kell fordulnod kiegészítésért? Nem gondoltam volna!” A professzor azonban így válaszolt: „Bízom én abban, amit tanultam, amit tudok, de az önmagában még kevés. Annyi de annyi váratlan dolog jöhet közbe és jött is már közbe, amit nem én okozok, nem én irányítok. Éppen ezért operáció alatt annyira közel érzem magam Istenhez, hogy soha nem tudom, hol végződik az én szaktudásom és hol kezdődik az Isten működése.”

Az emberi élet, a világon minden fejlődő, alakuló élet az Isten és az ember együttműködésének a műve. Ezt az együttműködést biztosítja Isten részéről a Lélek, a halkszavú, szinte észrevétlen, mégis annyira nélkülözhetetlen Szentlélek. A keresztény hit szerint minden már megfogant emberi testbe a lelket maga az Isten teremti bele, személyes, egyéni teremtő aktussal. Az emberi léleknek ez a teremtése a Szentlélek által történik, ahogyan a Biblia írja: Isten maga leheli bele az élet leheletét, lelkét a Föld porából, anyagából formált emberbe. Azonban nemcsak az ember személyes, egyéni élete, hanem a közösségi élet minden formája, a társadalmi, egyházi élet megnyilvánulásai is a Szentlélek által lehetnek egészségesek, gyümölcsözőek. Az élet, akár a személyes, akár a közösségi, a maga teljességében kiszámíthatatlan. Nem lehet előre megtervezni. Lehetnek, sőt kellene is előzetes tervek, elképzelések, de a valóság legtöbbször kisebb-nagyobb mértékben másként alakul. Ki az, aki kézben tudja tartani a dolgokat, maradéktalanul irányítani képes az élet alakulását? Mi emberek biztosan nem. Sem a sajátunkét, sem a gyermekeinkét, családunkét, városunkét, egyházunkét. Akkor alkudjunk meg a teljes bizonytalansággal, érezzük magunkat és szeretteinket a véletlenek játékszerének? Nem! Bátran higgyünk abban, hogy valaki igenis kézbe veszi és kézben tartja minden élet alakulását! Ha akarjuk és hagyjuk, akkor Isten Szentleke irányítja a létünket az igazi boldogság felé.

Rendkívül fontos egy-egy házaspár, család, de az egész emberiség számára a születés eseménye, az élet első csodája! Ki ne érezné meg egy-egy kisgyermek születésekor, hogy mennyire kevés ehhez a pusztán emberi erő, képesség! Ugyanúgy sír fel, mint a többi milliárdok, mégis egy új hang szólal meg általa: egy korábban soha nem hallott hang, egy korábban soha nem látott, személyes élet! A születés pillanata teli van új ígéretekkel, teli lelkesedéssel, az indulás örömeivel. Pedig a jövő bizonytalan, kiszámíthatatlan. Mégsem kell, megijedni, hanem rá lehet és rá kell bízni az új kis életet minden élet Urára, Alakítójára, a Szentlélekre!

Nemcsak az egyes emberek létének kezdetén és lefolyásán munkálkodik és örködik a Szentlélek, hanem a közösségeken is. A Pünkösöd az Egyház születésnapja. Isten csodás tette, a Szentlélek eljövetele által születik meg a Krisztusban hívó emberek első gyülekezete, s utána mind valamennyi. Az egyház egész útja az Isten és az emberek együttműködése során valósul meg.

A születésnap mindig a visszagondolás, a megtett útra való rácsodálkozás ideje. Különösen aktuális ez most, a Hit Évében. Az Egyház eddig megtett útjának két fontos állomására gondolunk vissza ebben az évben: a II. Vatikáni Zsinatra, melyet ötven évvel ezelőtt nyitottak meg, valamint a Katolikus Egyház Katekizmusának kiadására, amelyre húsz évvel ezelőtt került sor. Mindkét esemény a Szentlélek áldó, mindig megújító jelenlétének világos bizonyossága volt. A születésnap ugyanakkor nemcsak a visszaemlékezés ideje, hanem az új

lelkesedésé, a folytatás iránti elkötelezettségé is. Legyen ez a Pünkösöd mindnyájunk számára az élet ünnepe: az egyház életéé, a mi saját kisebb-nagyobb plébániáink, közösségeink életéé! Kérjük a Szentlelket, hogy mindig öntsön friss lelkesedést a szívünkbe, s erős elhatározást, hogy nyitottak akarjunk maradni minden tervünkben, kezdeményezésünkben az Ő meglepetéseire, sugallataira!